

жение по-кратко, по-ясно, придружено съ устна жива проповѣдь да отговаря на съвременния църковенъ животъ на православнитѣ християни. Каква вреда може да има съвременното църковно богослужение, ако се постави отъ вишата епископска църковна властъ въ едно ежедневно богослужение да се прочитатъ нѣкои молитви по единъ пѣтъ, намѣсто да се повтарятъ едни и сѣщи молитви и чинопоследования по нѣколко пѣти въ едно единоедневно църковно богослужение, които повторения правятъ съвременното църковно богослужение продължително и уморително за излушване отъ православнитѣ християни. Както е известно всѣкому, че и въ съвременното богослужение не се изпълнява точно положението по църковния уставъ чинопоследване, а се правятъ отъ църковнитѣ клирици произволни съкращения, които повреждатъ смисъла на християнското богослужение, тъй като не всѣки църковенъ клирикъ, по своята умствена подготовка, може да знае коя частъ отъ богослужението е важна и сѣществена и коя не. Много пѣти, въ дългогодишното мипастирско служене, съмъ забелѣзалъ, че нѣкои неопитни църковни клирици правятъ такива съкращения въ чинопоследването на богослужението, които повреждатъ най-главнитѣ и важни части въ богослужението, като изчитватъ тъкмо несѣществениѣ частивъ ежедневното богослужение, а правятъ съкращаване въ най-важната частъ въ християнското богослужение, въ извършването на св. Тайнство Евхаристията. Ето защо епископитѣ на православната църква сж длѣжни сами да се погрижатъ и направятъ нужнитѣ съкращения на несѣществението въ съвременното църковно богослужение. Съ това тѣ ще запазятъ въ чистота най-важната частъ въ църковното богослужение. Това преобразование въ църковната обрядова и несѣществена частъ въ съвременното църковно богослужение се изисква да се направи отъ епископитѣ на православната църква отъ вишитѣ духовни интереси на съвременнитѣ православни християни.

Вънкашния обрядовъ църковенъ живогъ на християнскитѣ народи не представлява неизменна частъ въ богослуженията имъ. Всички християнски народности, кждето тѣ и да живѣятъ по земното кълбо, сж длѣжни да изповѣдватъ едни и сѣщи догмати на вѣрата, които се излагатъ въ Никео—Цариградския символъ на вѣрата, да държатъ въ църков-